

Mál nr. 240/2015
M og
vátryggingafélagið V v/slysátryggingar launþega.

Hugtakið slys vegna líkamstjóns 10. febrúar 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 18. júní 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 20. júlí 2015.

Málsatvik.

Í málinu liggur fyrir lýsing vinnuveitanda á aðdraganda líkamstjóns M í tilkynningu til Vinnueftirlits ríkisins dags. 28. mars 2014. Þar kemur fram að eitthvað hafi gefið sig í öxl M þegar hann var að lyfta „ramma upp í pressu“ eða að hann hafi tagnað á upphandlegg. Í tilkynningu vinnuveitanda til Sjúkrátrygginga Íslands dags. 28. maí 2014 er sambærileg lýsing þar sem bætt er við af hálfu vinnuveitanda að engin utanaðkomandi ástæða sé fyrir líkamstjóni M. Í læknisvottorði dags. 22. september 2014 er haft eftir M að hann hafi hlotið líkamstjón þegar hann hafi runnið á sleipu gólfi þar sem hann hafi verið að taka pönnur, fullar af fiski, og stafla á bretti. Einnig liggur fyrir yfirlýsing frá M og tveimur sjónarvottum dags. 29. september 2014 um að M hafi runnið í bleyti á gólfi og þannig hafi hann orðið fyrir líkamstjóni.

M telur að gögn málsins sýni að hann hafi hlotið líkamstjón vegna utanaðkomandi atvika sem fólust í því að hann rann í bleytu á gólfi. M vísar til ummæla í læknisvottorði og þess að vinnuveitandi hafi ekki haft atvik rétt eftir honum í upphafi vegna tungumálaörðugleika. Einnig vísar M til þess að Sjúkrátryggingar Íslands hafi viðurkennt greiðsluskyldu skv. lögum um almannatryggingar nr. 100/2007 og þar sé sambærilegt gildissvið eins og í slysátryggingu launþega.

V telur að leggja eigi skýrslur vinnuveitanda M til grundvallar vegna lýsingu á tjónsatviki þar sem M hafi strax leitað til vinnuveitanda vegna þess. Síðar skýringar geti ekki komið til og ósannað sé að atvik hafi ranglega verið höfð eftir M í skýrslum sem gerðar voru stuttu eftir atvikið. Síðari tíma skýringar gangi ekki framar þar sem M hafi ekki gert athugasemdir við umrædda lýsingu strax auk þess sem V sé ekki bundið af niðurstöðum Sjúkrátrygginga.

Álit.

Í málinu liggur annars vegar fyrir atvikalýsing vinnuveitanda M vegna líkamstjóns hans sem felur ekki í sér að líkamstjón M sé hægt að rekja til utanaðkomandi atviks eins og gildissvið slysátryggingar launþega gerir ráð fyrir með hefðbundnu slyshugtaki vátryggingaréttarins, sbr. gr. 1.4 í vátryggingarskilmálum. Hins vegar er haft eftir M í læknisvottorði frá því í september 2014 að hann hafi runnið í bleytu og sams konar lýsing kemur fram í sérstakri yfirlýsingu sem er líka frá því í september 2014. M ber sönnunarbyrði um að líkamstjón hans sé rakið til utanaðkomandi atviks í skilningi gr. 1.4 í vátryggingarskilmálum sem vísar til slyshugtaks vátryggingaréttarins. Miðað við þau gögn sem liggja fyrir í málinu verður ekki talið nægilega sannað að lýsingar M sem tilgreindar eru í gögnum frá september 2014 gangi framar lýsingu sem liggur fyrir með tjónstilkynningum í mars og maí sama ár. Telst því ekki nægilega sannað að M hafi hlotið líkamstjón vegna utanaðkomandi atburðar í skilningi gr. 1.4 í vátryggingarskilmálum.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysátryggingu launþega hjá V.

Reykjavík 25. ágúst 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.